

TELE

**P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N**

Nr. 1

1996

23. årgang

MEMBERSHIP JOURNAL FOR THE TELEVISION WORKERS' PENSIONERS' ASSOCIATION

Adresse:**Telepensjonistenes Landsforbund****Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo****Telefon 22 77 51 30****Landsstyret**

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Rolf Bakkemo, Oskar Bråtensvei 9, 7024 Trondheim	72 55 68 02
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Egil Johnsen, Stenbråtveien 116, 1283 Oslo Aasta Vagle, Syftesokvn. 13, 4046 Hafrsfjord Tor Andreassen, Tandstadvn. 22, 3140 Borgheim	22 75 00 90 51 59 04 94 33 38 67 75
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18A, 9400 Harstad Bjørn Avnskog, Erlevn. 30i, 5030 Landås Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 55 28 08 20 22 18 09 05
Revisorer	Ivar Breivang, Prost Holsviksv. 36, 1347 Hosle Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	67 14 11 20 22 65 30 05
Varamann	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1347 Hosle	67 24 10 20

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør	Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen	32 83 23 48
Redaksjonssekretær	Knut Sjøvaag, Geologsvingen 47, 0380 OSLO	22 52 02 58

Trykk: TeleGrafisk
Opplag 2 800

Frist for innlegg til neste nr.: 1. mai 1996**Innhold i dette nummer:**

3 Ett svar og ett spørsmål	10 Jubileumsmøte i Narvik
4 Utvalgets arbeid med Velferds-
meldinga	11 En spesiell bursdag
5 Jeg er like glad jeg, sa gutten . . .	12 Slik har vi det i . . . Namsos
6 Medlemsoversikt i lokalforeningene	13 Lunchakademiet - hva er det?
7 Farvel til Ole Samuelson	14 En annen bursdag
8 Fra den kongelige elektriske
telegraf til Telenor	15 Slik har vi det i Tønsberg

Ett svar og ett spørsmål

Til forskjell fra lokalforeningene, som i sine aktiviteter har hovedvekten på det sosiale, har landsforbundet som hovedoppgave å arbeide med pensjonistenes vilkår. Summarisk er dette svar på et spørsmål som dukket opp i samtale med et medlem i en

jubilering lokalforening for kort tid siden.

Pensjonistenes vilkår - på flere plan - synes å være kommet til et tidsskille. Internt i Telenor fortsetter en utvikling med økonomisk avregning mellom organisasjonene; utgifter skal synligjøres. For ytelser fra bedriften Telenor er det kommet varsel om at telepensjonistenes organisasjon og foreninger også skal inn under disse «nye spilleregler», på linje med personalorganisasjoner og bedriftsidrettslag. Dette vil forbundet komme tilbake til.

Når det gjelder våre vilkår på et annet plan, de generelle livsvilkår for pensjonister, har det vel gått opp for de fleste nå at disse vilkår er tatt opp til revisjon. Kanskje kan det virke manisk å stadig komme tilbake til dette. Men det er påtrengende for forbundet å få vekket våre tilfredse medpensjonister. Mange synes ikke å være klar over at blant gode tanker i Velferdsmeldingen ligger det også forslag om øket skattebyrde for pensjonistene.

Et utvalg fra telepensjonistenes egne rekker har gjennomgått Velferdsmeldingen og gitt sine kommentarer i en rapport datert 10. januar 1996. Innholdet i dette dokumentet

bør være egnet til å vekke noen og hver. Her skal hentes ut bare ett eneste moment og stilles ett spørsmål.

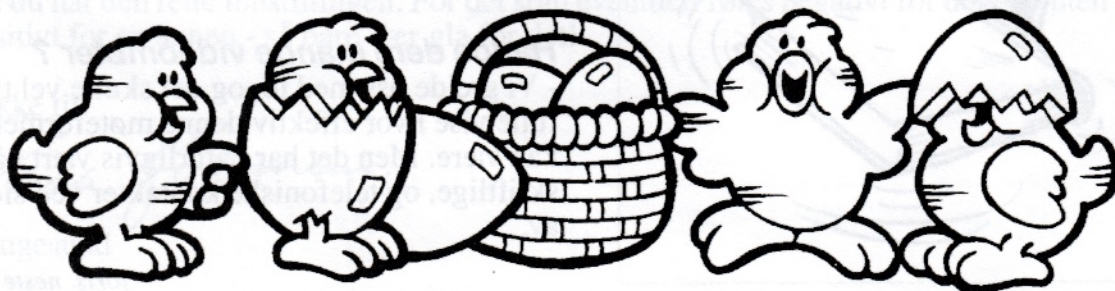
Utvalget har sett nærmere på hvordan Velferdsmeldingen behandler økonomiske sammenlikninger mellom de yrkesaktive og pensjonistene. Når det spesielt gjelder formuesutviklingen, påvises det i Velferdsmeldingen at de yrkesaktive har en svakere formuesutvikling enn pensjonistene. Det vises f.eks. til en statistikk fra 1994 hvor det fremgår at gruppen husholdninger med hovedforsørger over 80 år hadde en fordobling av formuen i perioden 1984 - 1991, mens husholdninger med hovedforsørger i aldersgruppen 25 - 34 år hadde en formuesnedgang på 11 % i samme periode.

Javel, dette er vel en uangripelig fremstilling. Slik må det jo være. I etableringsfasen tar familier ofte opp lån for å skaffe seg bolig. For mange vil formuesutviklingen i denne perioden være negativ. På et sent stadium i livet er det like naturlig at gjelden i stor utstrekning er nedbetalt, og når boligens verdi i flere år har fått en skattemessig oppjustering, gir dette selvsagt også utslag på formuesutviklingen.

Som sagt, en uangripelig fremstilling av en naturlig og lett forklarlig forskjell mellom generasjonene, mellom to forskjellige livssituasjoner. Men så skjer det:
Denne forskjell i formuesutvikling brukes i Velferdsmeldingen som argument for å øke skattene for pensjonistene.

Hvilken betegnelse kan man sette på denne type argumentasjon?

Henrik Jørgensen

Utvalgets arbeid med Velferdsmeldinga

På landsmøtet i Trondheim ble det vedtatt å sette ned et utvalg for å gjennomgå St.meld. nr. 35 (1994-1995) Velferdsmeldinga. Landsstyret fikk fullmakt til å oppnevne medlemmene. Med i dette utvalget ble:

Marit Svarva Henriksen, Steinkjer
leder Rolf Sandaker, Oslo
Johanne Soknes, Oslo
Synnøve Nordahl, Oslo

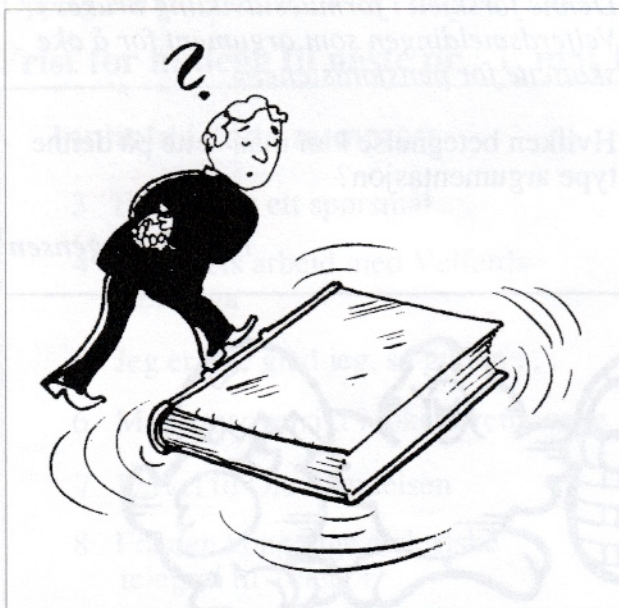
Resultatet av utvalgets arbeid foreligger nå. I den anledning tok vi kontakt med lederen, Marit Svarva Henriksen, og spurte:

Nå når utvalgsarbeidet er over, er du fornøyd?

- Ja, jeg er veldig fornøyd med utvalgets måte å jobbe sammen på, det fungerte etter min mening perfekt. Jeg skal ikke gi meg ut på å vurdere vår "innstilling", det får bli opp til andre.

Hvordan la dere opp arbeidet?

- Vi hadde jo et svært vidt mandat, men vi brukte ikke mange møter på å diskutere mandatet (som man av og til kan oppleve ved NOU-utredninger). Vi tok for oss de feltene vi ville konsentrere oss om i innstillinga. Det var mere enn nok å ta av. St.meldinga er på 324 sider, oppdelt i deler. Vi tok for oss del 1, Utfordringer, mål og tiltak. Del 3, Tjenes-

ter og tiltak, særlig for eldre og funksjonshemmede. Del 4, Pensjoner og skatt

Dere ble oppnevnt i september, når startet dere og hvor hadde dere møtene?

- Vi startet vel egentlig umiddelbart, med hver for oss å lese helde meldinga.

Betyr det at dere har lest 324 sider?

- Ja, det betyr det. Man er nødt til å lese for å vite hva man ikke trenger gå nærmere inn på. Vårt første møte var i Oslo, etter å ha hatt kontakt både pr. telefon og brev. På dette møtet fordelte vi oppgavene mellom oss. Vi skrev med andre ord ned det vi mente var viktig å få med hver for oss. Så fikk alle kopier av dette, og da var det igjen tid for å møtes. Skulle vi møtes i Oslo, eller ha et telefonmøte, eller skulle vi prøve den nye videotelefonen? Det ble det siste. Etter min mening er videomøter framtida. Det er effektivt, ryddig og konstruktivt. Personlig trodde jeg vel ikke det var så stor forskjell på et telefonmøte og videomøte. Men det var det. Det blir rimelig, man sparer tid, og framforalt, det fungerer.

Du er begeistret for denne møteformen skjønner vi.

- Ja, og det er derfor jeg beskriver den såvidt detaljert også. Det vil jo kunne bety at man kan benytte folk i utvalg, og komiteer, uavhengig av hvor folk bor. I et land som Norge, der tyngdepunktet ligger i sør/øst, må videomøter bli framtidas møteform. Da slipper man å ta morgenflyet til Oslo, og ettermiddagsflyet tilbake, for å være på et møte som kanskje pågår i 3 timer. Dette kan føre til at det blir mere midler til landskonferanser etc. Det vil kunne bety lærerikt samvær for en langt større del av medlemmene våre fra hele landet.

Hadde dere mange videomøter?

- Vi greide oss med to, og det skulle vel til fulle vise hvor effektiv denne møteformen kan være. Men det har naturligvis vært både skriftlige, og telefoniske kontakter ved siden av.

forts. neste side

Det kom med andre ord mye positivt ut av dette utvalgsarbeidet, og dere hadde ingen problemer?

- Problemet var vel å begrense innstillinga vår. Vi ble jo fort enige om at den burde ikke være for langt. Samtidig var det såpass mye å fokusere på, og mye som vi var direkte uening i. Det er vel heller ikke å legge skjul på at vi fant en god del misvisende statistikk, for ikke å si direkte feilaktig. Alt dette gjorde at det nødvendigvis måtte bli noen sider. Vårt håp er jo at alle 23 sidene blir lest, og ikke bare de 5 første. For å kunne ha nytte av sammendraget først i innstillinga, bør alle lese bakgrunnstoffet på de neste 18 sidene.

Det som også er positivt er at det har vært studieringer i gang over hele landet. Dermed er det mange i foreningene våre som har studert stortingsmeldinga, og virkelig satt seg inn i

hva den går ut på. De vil kunne delta i den landsomfattende debatten som bør bli om denne meldinga.

Det som er en kjensgjerning er at denne velferdsmeldinga angår ikke bare dagens pensjonister, men i like stor grad pensjonistene i framtida, og for den del også den vanlige kvinne og mann i Velferds-Norge.

Det er ennå studieringer i gang i foreningene våre, og det er enda tid til å starte opp nye. Studiearbeid er morsomt og lærerikt, og i likhet med utvalgsarbeid, givende.

Takk skal du ha Marit. Utvalgets innstilling blir behandlet på første landsstyremøte.

Jeg er like glad jeg, sa gutten, han satt og gråt

Vel, jeg gråter ikke - iallfall ikke for min egen skyld. Men når jeg ser hvordan det har gått siden Televerket ble Telenor - ja, da begynner jeg iallfall å lete etter lommeørkleet. Men det er gjerne bare meg som er blitt gammel og rusten i hjernevinningene, så jeg ikke forstår hvordan arbeidsledigheten best kan avhjelpes ved å si opp folk. Jeg forstår heller ikke vitsen med et stort driftsoverskudd, når arbeidsledighetstrygden samtidig får atskillig større utgifter. Å jo, unnskyld: Selvsagt, det er jo snakk om to forskjellige kasser, og om å se tilstrekkelig smalt på tilværelsen. Uansett er jeg gla for at jeg forlenget har sagt farvel til hele kostebinderiet.

For vi pensjonister har det jo så godt, etter hva vi kan lese i avisene. Så godt, at sosialministeren stadig leter etter nye måter å redusere levestandarden vår på. Ennå har vi jo til smør på brødet, og det må da være galt, ettersom det bare legger seg på sidebena, og dessuten øker faren for hjerteinfarkt

Men nå begynner det så smått å gå mot vår, og det er positivt. Vi her på våre kanter har hittil sluppet veldig lettvtint fra vinteren, og den nyinnkjøpte snømåkeren har fått henge nesten ubrukt på garasjeveggen. De få snøfuggene som dalte ned over oss nå i begynnelsen på februar, har ikke hatt annen virkning enn å gjøre omgivelsene litt lysere, samt å få kommunen til å kjøre ut enda en ladning salt på veiene, så bilene får enda en sjanse til å bli tilskitnet og ruste. Dermed får bilreparatørene mer å gjøre, og gamle biler må skiftes ut tidligere, så forhandlerne får solgt mer - og alt slikt må jo også være positivt.

I det hele tatt: Det som det gjelder, er å se positivt på tilværelsen, og det kan du alltid gjøre, om du har den rette innstillingen. For det som eventuelt føles negativt for deg, vil uten tvil være positivt for en annen - så bare vær gla for det!

Lykke til!

Hans Gollansen.

Haugesund

Medlemsoversikt i lokalforeningene pr. 31.12.95

Innsendte medlemsoversikter fra lokalforeningene viser at samlet medlemstall i landsforbundet pr. 31.12.95 er ca. 3300. Dette er en nettoøkning på 285 i løpet av 1995.

Sekretæren vil gjerne takke styrene i lokalforeningene for innsendte oversikter. Av hensyn til utsendingen til vårt medlemsblad er det ønskelig at styrene melder fra til forbundskontoret om inn- og utmeldinger samt adresse-endringer i løpet av året, f.eks. kvartalsvis.

Forening	Antall medlemmer
Arendal	42
Bergen	306
Buskerud	99
Gjøvik	61
Glåmdal	42
Hamar	70
Harstad	107
Haugesund	ca. 100
Helgeland	34
Kristiansand S	108
Kristiansund N	77
Larvik	25
Levanger	30
Lillehammer	55
Lofoten	ca. 50
Molde	55
Namsos	36
Nord-Østerdal	29
Oslo	581
Ringerike	40
Salten	92
Sentr. enheter	220
Skien	73
Sogn og Fjordane	60
Stavanger	119
Steinkjer	ca. 60
Tromsø	81
Trondheim	234
Tønsberg	137
Valdres	41
Vest-Finnmark	35
Østfold	109
Alesund	92

Sum: ca. 3300

Sekretæren

Til Telepensjonisten

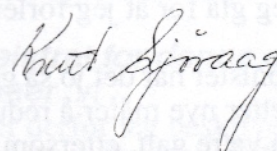
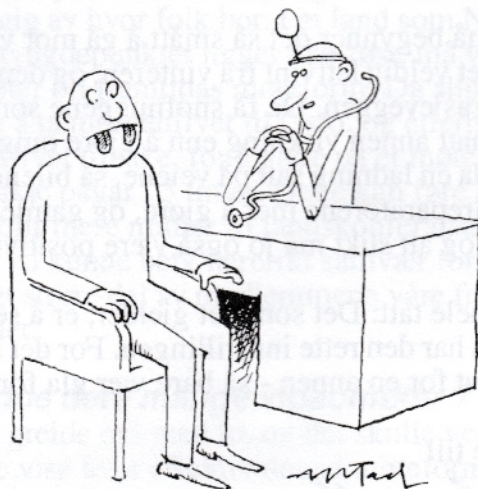
Du ba meg skrive litt om meg selv i forbindelse med at jeg er oppnevnt som

REDAKSJONSSEKRETÆR FOR TELEPENSJONISTEN.

Da jeg er født og oppvokst på Tjøme ytterst i Oslofjorden, begynte jeg naturlig nok min yrkeskarriere som sjømann. Jeg tok radioskolen i London under krigen. Begynte i Televerket i november 1945 ved Tromsø radio, deretter til Gardermoen aero radio, Tjøme radio, utenlandsekspedisjonen i radiosentralen og så til radioinspeksjonen hvor jeg var til jeg gikk av med pensjon. Arbeidsområdet her var inspeksjon av skips- og flyradioinstallasjoner med arbeidsfelt hele verden. I den jobben kom jeg igjen i nær kontakt med shippingmiljøet, noe jeg trivdes svært godt med.

Jeg har vært aktivt medlem av Telepensjonistene - Avdeling sentrale enheter, siden starten.

Hilsen

Et sånt tilfelle har jeg ikke vært borte i før,
- men så har jeg jo heller ikke hatt politikere
som pasienter!

En takk, og et siste farvel til Ole Samuelson

Tidligere formann i Haugesund Telepensjonistforening, Ole Samuelson, døde 02.09.95.

Han vokste opp, og hadde hele sitt virke, i Haugesund, der han ble født som yngstemann i en søskenflokk på 9. Bare 11 år gammel mistet han sin far, og 19 år gammel også sin mor. Da var også flere søsken døde, blant dem to som omkom under første verdenskrig. Og selv hadde han gjort tjeneste ved Haugesund Telegrafstasjon siden han var 15 år gammel.

Han har fortalt hvordan han ble ansatt: En søndag gikk han opp på stasjonen for å spørre om jobb, og var heldig nok til å treffe bestyrer Longvad. Omgående ble han antatt som "fiskebud", fikk underskrive taushetsløftet og ble sendt ut med telegrammer - uten å få gå hjem og fortelle om ansettelsen først!

Han forsto hvor viktig det var å ha støtte i en organisasjon, og alt 16 år gammel var han med på å starte en forening for budene i Haugesund - den ble senere med i NTTF, som nå er blitt til TD. Allerede året etter dro han og noen andre til Oslo for å forhandle om bedre lønnsbetingelser. I den omgangen vant de jo ikke fram, men det skremte ham ikke fra å fortsette organisasjonsarbeidet.

Etter flere års tjeneste som bud, ble han montør, senere formann, og da han, ved oppnådd aldersgrense, måtte si Televerket farvel, var han kontrollør. Og våken som han var, hadde han gjort en stor innsats både i Televerksrådet og i NTTF's landsstyre.

Enda sterkere var likevel hans engasjement som kristen politiker, med sete i bystyret i 13 år, og med tillitsverv i langt flere organisasjoner enn det går an å nevne. Ett må likevel tas med: Hans innsats for Haugesund Indremisjon, der særlig sykepleien nøt godt av arbeidet hans.

Da han forlot Televerket, fikk han en ny, viktig oppgave: Å starte, og bygge opp en lokal Telepensjonistforening. Et hjerteinfarkt stanset ham ikke, han ble tvert imot nestformann i landsstyret for foreningen. Det var først da han merket synet svikte at han måtte overlate til andre å bære videre fram hva han hadde startet. At han og hans kone, som hadde vært en uvurderlig støtte for ham i arbeidet med foreningen, da ble gjort til æresmedlemmer, var helt naturlig.

Også andre hadde visst å hedre ham for innsatsen: I 1977 fikk han Haugesund Kommunes "De fykende måker", og to år senere Kongens fortjenstmedalje i gull.

Vi lyser fred over Ole Samuelsons minne.

Venner i Haugesund Telepensjonistforening

Apropos logokonkurransen

som Telepensjonistenes Landsforbund utlyste i forrige utgave av Telepensjonisten. Vi kan opplyse om at Telenor ikke tillater noen form for logoer som kan knyttes til tidligere logoer i Telegrafverket, Televerket eller nåværende Telenor. I den anledning kontaktet vi Norsk Telemuseum og fikk tilsendt følgende artikkel skrevet av Arve M. Nordsveen. Artikkelen har også stått i Sør-Express nr. 1/95, internt organ for Region Sør.

Redaksjonen

Navn og logoer gjennom 140 år: Fra den kongelige elektriske telegraf til Telenor

Logo på offentlige ark med vannstempel fra 1862. Dette ble ikke tatt i bruk 25.8.1864 og da ble kongens monogram stanset ut slik at det er hull i arket.

Tekst: Arve . Nordsveen

I forbindelse med. Televerkets omlegging fra forvaltningsbedrift til statsaksjeselskap, og deretter bytte av både navn og logo, har Norsk Telemuseum tatt et historisk tilbakeblikk.

Navn kan følges kronologisk, gjennom Norges offisielle statistikker, og så skulle alt være vel. Men nei, overlapping finnes hele veien, og dessuten varierer navnet etter hvilken forbindelse det skulle brukes, f.eks. på telegram, i offentlige statistikker eller i fortegnelse over ansatte.

Stadier av navn og logoer må sees i politisk sammenheng, i tillegg til hva man i den aktuelle situasjon ønsket å framheve. I siste halvdel av 1800 tallet var Norge i union med Sverige. Men telegrafven var Norsk og det med stor N. Dette gjenspeiles i logoen. Etter 1905 ble denne framhevelsen minst like viktig, og "Norge" var en del av navnet helt til 1932. Da kom det mer nøytrale Telegrafver-

ket, som ble til Televerket i 1969.

Helt i starten, dvs i 1850 årene, forekom "den Kongelige Elektriske telegraf", på telegramblanketter. Dette med "elektrisk" må ha vært for å skille den fra den optiske telegraf som fremdeles var i bruk, bl.a. i våre naboland. Samtidig heter det "Kongelige", mens "Norge" ikke er nevnt på disse blankettene. Logoer følger riksvåpenet. Dette må sees i forbindelse med bl.a. kampen for et fritt land og fremhevelsen av det norske. Undersøkelser i Norsk Telemuseums arkiv tyder på at riksvåpenet er brukt i ren form fram til 1880 årene. I 1883 er det lagt piler med lyn under kransen på merket. Dette forekommer i litt forskjellige versjoner fram til 1906. Da plasseres en stjerne under merket som blir sentrum for pilene. På denne tida forandres også våpenet ved at en liten løve settes på toppen av krona.

Jubileumsåret 1914 ble bokstavelig talt mer-

Riksvåpenet på telegramblanketten fra 23.6.1866

Fra 1906. Brukt frem til 1911

Den første med fravikelse av rent riksvåpen, brukt fra 1883 - 1906. (Siste gang observert i 1905.)

TELEGRAFVERKET

Slik ble det 1/5 1959.

Den norske Rikstelegraf

Den norske Statstelegraf.

DEN NORSKE RIKSTELEGRAF

Denne er kopiert fra Telegramblankett trykket hos G. Bergs Bogtrykkeri i Christiania 1896. Siste gang trykket 1904.

Den norske rikstelegraf.

Telegraf verket

ket; det ble utviklet en meget stor logo hvor norsk kystlandskap var bakgrunnen for riksvåpenet. Dette fikk både isolatorer og lynet hengt på seg, og "1914" sto i stor skrift på bunnen av merket. Etter 1. juli 1915 ble alle blanketter med denne logoen inndratt. Under krigen gjorde den tids styresmakter sitt med logoen. Løva ble beholdt, men kongekrona ble erstattet med ei krone fra vikingtida, samtidig som lynet ble fjernet. De første årene etter frigjøringen benyttet man et rent riksvåpen til logo, etter samme prinsipp som før 1883. Riksvåpenet fulgte oss til 1. mai 1959. Etter den dagen ble krona igjen, mens stjerna fra 1906 og lynene, om enn i "modernisert" form, var beholdt. Dette sto til Telelynet overtok 1. januar 1980.

Selv om det vrirler av både navn og logoer, og det i tillegg er temmelig vage grenser både kronologisk og i brukssammenheng, er det enkelte trekk som skiller seg klart ut. Fra starten i 1855 holdes det fast ved det Norske, det Kongelige, staten som eier og riksvåpenet som logo. Opp gjennom tidene er navnet forandret i takt med rettskrivningen, og det som er mest naturlig i dagligtale. Ser en dagens logo sammen med den første fra 1883 må vi innrømme at de begge er "barn av sin tid". Den første en kraftig løve som er Norsk, og som sender sine piler og lyn utover verden. Den siste med myke avrundede former som symboliserer kommunikasjon mellom mennesker.

Nasjonal samling og okkupasjonsmakten. Fra 1942 og 1943.

Brukt i 1946 - 1947.

Første logo med stjerne fra 1906.

Jubileumsmøte i Narvik

Kl. 1800 inntok 56 medlemmer og gjester Narvik hotell for å feire foreningens 15 årsjubileum.

Foreningens leder Lone Pedersen ønsket samtlige velkommen, med en spesiell hilsen til en av foreningens stiftere Ivar Jacobsen, foreningens tidligere sekretær gjennom 10 år Marie Wikan og hilste fra gjester som ikke kunne møte. Hun uttrykte en ekstra velkomsthilsen til Forbundets nye leder Henrik Jørgensen som tok seg tid til å besøke oss. Å bli kjent med forbundets øverste leder har stor betydning for medlemmene ute i landet, og vi er glade over å ha han som gjest. Forbundslederen fikk så ordet, han gratulerte med jubileet, og fortalte fra arbeidet i Pensjonistforbundene. Tilsammen er det ca. 600 000 pensjonister i Norge, herav er ca. 130 000 organisert i Norsk Pensjonistforbund, men mange av disse har dobbelt medlemskap i.o.m. de kan være organisert i egne etaters pensjonistorganisasjoner. Største etatsforbund er Forsvaret som har ca. 10 000 medlemmer, NSB organiserer 9 200 og Telepensjonistforbundet har pr. idag bare ca. 3 000 medlemmer. (med større innsats fra styrene/medlemmene må en kunne nå flere "nypensjonister") Vårt forbund ble stiftet i 1976,

Forbundsstyret har flere oppgaver på gang. Bl.a. arbeides det med å få bedre kontakt med egen bedrift. De fleste pensjonistene er ukjent med det som skjer i etaten, og det er gitt lovnad om at vi skal få tilsendt ÅPEN LINJE som jo vil gi informasjon om noe av det som skjer. Forbundet vil arrangere konferanse med de lokale lederne for å bedre kontakten mellom lokalforeningene og forbundsstyret. Det vil også bli tatt opp at også lokalforeningene fortsatt skal få dekket husleie til kontorhold, bruk av telefon, dekning porto o.l. Det arbeides også med Pensjonistenes vilkår, og viser til St.m.35 - Velferdsmeldingen som anbefales behandlet også i lokalforeningene. Av denne meldingen aner en antydninger som kan få innvirkning på pensjonistenes økonomiske forhold, setter opp minstepensjonister/"rikere" pensjonister mot hverandre. Videre det samme med Pensjonister og Ungdommene. Jørgensen påpeker at en må arbeide med dette for å få avlivet mytene om pensjonistene og forsøke finne en forståelig måte å medele oss på.

Kursvirksomheten er viktig og aktuell også i vårt forbund, noe en kommer tilbake til senere.

Noen fra vårt forbund skal delta på et seminar i november arr. av N.Pensjonistforbund hvor Velferdsmeldingen og Helsemeldingen skal behandles.

Det vil bli utlyst en idekonkurranse bl. medlemmene for å få ny Logo for Forbundet vårt. Han berømmet så Harstad tlo. Pensjonistforening for aktivitet, og overrakte en - som han selv sa -symbolsk gave til foreningen ved leder Lone Pedersen. Gaven var en klubbe, noe foreningen manglet.

Lone Pedersen takket for gaven og gode ord og anmodet nye pensjonister om å slutte opp om pensjonistforeningen ved å bli medlemmer. Foreningens Historikk var ført i penn av sekretæren Elsa Jervan Håker, og hun refererte denne. Historien viser at det har vært stor aktivitet helt fra starten av. Av de som var med å starte foreningen er det bare fire som lever. Styret har vært i Harstad i alle år, men Narvik og Lødingen har hatt styremedlemmer/kontaktmedlemmer. Utbringning av telefonkataloger i Kvefjord har foreningen hatt helt siden 1982 og til d.d. angen SAMMEN ER VI TELENOR ble så sunget. Denne var i sin tid skrevet av til Telenorarrangement i forbindelse med "den nye organisasjonen".

Nestleder inviterte til middag, og det ble servert røkt svinekam med tilbehør og noe senere kaffe. Foreningens egen jubileumssang ble sunget, skrevet for anledningen av vår kollega Hulda Marie Jensen fra Mo Rana.

Samuel Pettersen viste film fra sommerturen vår.

Deltakerne fikk anledning til å prate med hverandre, mange treffes kun ved slike anledninger.

Ca. kl.2230 var det slutt på festen, Harstadfolket samlet seg i bussen til Tor Sørensen, og med forbundsformannens avskjedsvinking kjørte vi avsted den 2 times turen til Harstad. Til tross for snevær var stemningen god, men dog noe mere laber enn på vei til Narvik. Da ble det bl.a. sunget og øvd på TELENORsangen. Ca. midnatt var alle hjemme og en vellykket jubileumsfeiring var over.

Elsa Jervan Håker
Elsa Jervan Håker . (sekr.)

En spesiell bursdag

Vi skulle i bursdag, Jørgensen og jeg, for å feire Norsk Pensjonistforbunds leder Einar Strands 80 årsdag i Kongresssalen, Folkets Hus. På veien dit passerte vi bl.a. Oslo brannstasjon litt ned til høyre, Deichmanske bibliotek litt opp til venstre, og Regjeringskvartalet på skrå ned til høyre - og der har du LO-palasset, sa Jørgensen, og pekte på bygningen rett imot. Gateskiltet med Møllergaten 10 på lyste mot meg. Huset syntes jeg var ganske ordinært med en masse vinduer og med mange etasjer. Men så svingte vi rundt hjørnet og der var hovedinngangen som vendte ut mot Youngstorget. Her gikk vi opp en stor bred trapp og inn i en kjempestor sal med mange tykke søyler, mange små sittegrupper og flotte malerier på veggene. Hele den ene veggen var garderobe med betjent vakt hvor vi leverte yttertøyet vårt. Så gikk vi opp enda en bred trapp til mottakelsen. Her ble vi møtt av en kelner som bød oss sprudlende champagne. Med glasset i hånden gikk vi bort til jubilaranten og ønsket gratulerer med dagen. Alle skulle gjøre det, så en liten trengsel ble det jo.

Etter en stund ble vi bedt om å innta plassene i Kongresssalen. Denne gangen var det ned en bred trapp til nydelig dekkede bord med mange vakre blomsteroppsatser. Noen av bordene sto det reservert på. Her satt bl.a. Harriet Andreassen fra Eldrerådet og diverse representanter fra Departementene. Andre gjester var forbundsledere fra mange forskjellige pensjonistforbund samt representanter fra kommuner, fylker og stat. Det ble opplyst at vi var like mange gjester som jubilaranten fylte år. Jørgensen og jeg fikk plass rett overfor to representanter fra Oppland fylke.

Allerede under bespisningen begynte talene. Alle skulle hylde jubilaranten, og det vanket adskillig ros og mangfoldige godord til herr Strand eller general Strand, som det ble sagt flere ganger. Men så skulle bordene ryddes, for nå skulle det serveres kaker og kaffe. I mellomtiden ble det delt ut sangbøker, og vi ble bedt om å synge. Nå kan ikke jeg synge, så jeg lot sangboken gå forbi meg, men Jørgensen synger godt han. Så kom valnøttkaken med marsipanlokk og kaffe. Marsipan kan jeg ikke spise, så jeg ble riktig godvenner med politimannen på den andre siden av meg.

Etter enda flere taler, var det endelig Strand sin tur. Han takket selvsagt for alt det pene som var sagt, og begynte med å si: "Hadde min kone levet, hadde hun nå hvisket i øret mitt - hvem er det de egentlig snakker om?" Denne beskjedne uttalelsen karakteriserer hedersmannen og den populære lederen for NPF som er eneforhandler med Regjeringen om statspensjonistenes kår. "Som

motpart kan han til tider være både sta, vrien og vrang", som en av talerne sa, og fortsatte med å fortelle at engang Strand satt i beinharde forhandlinger og ingen av partene ville gi seg, ble det tilslutt spurt om ikke forhandlingene kunne fortsette neste dag. Strand så på klokken og sa, jeg har god tid, jeg. Da var klokken blitt tre på natten. Strand takket også for alle gavene, egentlig ulovlige gaver, i og med at på innbydelsen ble det bedt om heller en gave til utsmykning av forbundskontoret. Jeg så bl.a. esker det klukket i, et bilde, en skulptur, blomstergrupper, et par krystallva-

forsts. side 12

ser til å ha de ulovlige blomstene i, som det ble sagt ved overrekkelsen, og mange konvolutter man kan gjette seg til hva inneholdt. Etter talen ba han om at vi sang hans yndlingssang på side 57 i NPF-sangboken: "I natt jag drømde" med svensk tekst av Cornelis Vreeswijk og som begynner og slutter med verset:

I natt jag drømde något som
jag aldrig drömt förut,
jag drömde det var fred på jord
och alla krig var slut.

Jeg sitter igjen med en følelse av at denne mannen slett ikke er 80 år, men mye yngre. Kunne man bare få lov til i en slik alder å ha et så klart livssyn som han, ha en slik psykisk styrke som han, være så vital og få være så klar i tankene som han, ja da er vi heldige.

Så gikk Jørgensen til T-banen og jeg til Oslo S. Det var en stor opplevelse å få være med på denne spesielle bursdagen tusen takk.

Liv

Slik har vi det i Namsos

Hei Telepensjonisten !

Godt nytt år til dere alle sammen !

Vi fant ut at vi skulle sende en hilsen fra telepensjonistene i Namsos. Vi er 38 medlemmer som møtes til kaffe og vafler hver andre tirsdag i måneden på Telenors møterom. Da går praten livlig om fortid og nåtid. De fleste av oss har arbeidet i Televerket ihvertfall fra 1945, noen enda lenger, og da har vi vært med på mye og har noe å snakke om ! Men vi har jo mye å diskutere når det gjelder nåtida også da.

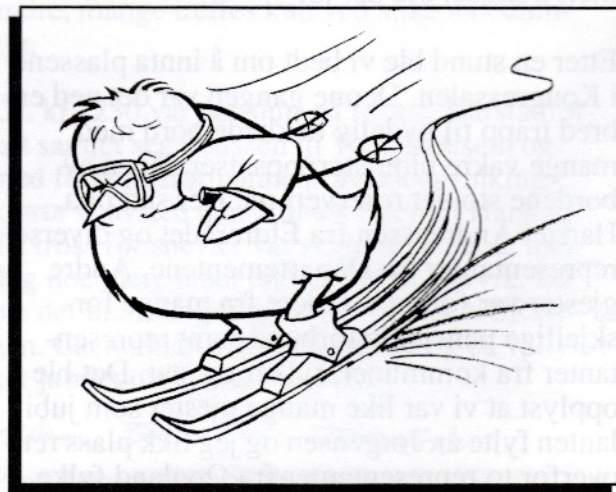
Vi foretar minst en reise i året og har julebord hvert år i desember. I år gikk turen til Frosta. Det ble en festlig og minnerik tur. Her er det eldste tingstedet i Norge, Frostatinget. Der møttes fylkene i Trøndelag ved sine tingmenn på Tinghaugen til ting. Hvert fylke hadde sin bauta hvor det sto antall tingmenn.

De står der fremdeles og er holdt i god stand. Der er også Logtun kirke, ei gammel steinkirke fra 1200-årstallet. Vi kom virkelig i kontakt med ei fjern fortid på denne turen idet vi også besøkte Tautra hvor ruinene av Tautra kloster, et gammelt cistercienterkloster, ligger. Dette klosteret ble grunnlagt av munkene i 1207. En gjør seg jamen sine tanker når en besøker sånne steder. Dette klosteret spiller forresten en sentral rolle i flere av Sigrid Undseths romaner.

Vi var nå ikke bare i fortida da. Vi besøkte også et rosegartneri og et lefsebakeri, snakk om at vi hamstret både roser og lefser.

Vi avsluttet året 1995 med et alle tiders julebord, og nå har vi startet et nytt som vi håper blir et godt år både for dere og oss!

*Hilsen telepensjonistene i Namsos
v/ Birgit*

Lunchakademiet - hva er det?

Ja, hva er det, og hva skjuler seg bak dette rare ordet? Dere kan tro jeg har vært nysgjerrig! Fra tid til annen dukker ordet opp, enten i en bisetning i en samtale, eller i en annen forbindelse - nei du, jeg skal i lunchakademiet, har jeg hørt er blitt sagt. I bilen på vei til et medlemsmøte dukket dette rare ordet opp igjen. "Hei", sa jeg til de to karene foran som begge er med i dette akademiet, "hva er lunchakademiet?" Ingen av dem svarte, men så ble jeg opptatt med andre ting, og dermed glemte jeg å gå mere inn på forklaringen jeg ba om.

Nå i ettertid husker jeg hvorfor dette rare ordet ble sagt. De to foran diskuterte et ord som det i lunchakademiet var uenighet om hvordan skulle skrives. Altså er det problemer de bl.a. diskuterer der. Men senere, ved å lytte og å spørre meg frem, fikk jeg forklaringen. Det viser seg at lunchakademiet er en gruppe telepensjonister i Oslo Sentrale Enheter, bestående av ni herrer og en dame, som før de ble pensjonert, pleide å spise lunch sammen på samme tid og alltid ved samme bord. Da de ble pensjonister alle sammen, fortsatte de å møtes, men nå i Telekroa, fortrinnsvis en av de første dagene i måneden. Her diskuterer de emner som opptar den enkelte, løser "nøtter" og forteller historier, som det står i årsrapporten, og hygger seg med kaffe og kaker.

I kryssord blir av og til løsningen på ordet skole, akademi. Jagland har nå kommet med et forslag til lov om at alle skal ha rett til videreutdanning så lenge man lever. Han er da fryktelig sent ute! Sentrale Enheter har

begynt for lenge siden, og oppfordrer i sin årsrapport alle andre medlemmer til å starte opp med gruppeaktiviteter de også. I den forbindelse minner jeg om studiesirklene til Elsa Jervan Håker i Landsstyret.

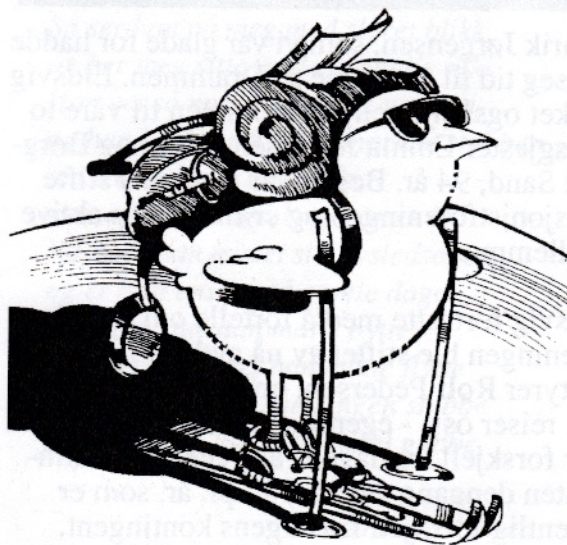
Lunchakademiet er et artig ord. Kanskje det kan brukes for gruppeaktiviteter hos dere andre også?

Liv

Vinterbønn

*Hvite, vakre vinter
la dine isroser
bringe bud
om fred
også der dine
snøfnugg faller.
La dine iskrystaller
tenne lys og
smelte kolde ord.
Gi varme og tilgivelse -
- fred på jord -*

Mary

En annen bursdag

Buskerudpensjonistene har blitt 20 år. Tenårene er tilbakelagt, og dette måtte feires. 61 glade og forventningsfulle medlemmer møtte frem til vårt nye møtested, Sanitetsforeningens Hus, hvor det ble servert gryterett med tilbehør, og med kaffe og hjemmebakt waleskringle til dessert. Hele tiden var det koselig pianomusikk av Elsa Kjøsterud Hval. Lederen, Bjørn Ivar Eidsvig, ønsket alle hjertelig velkommen, og spesielt Forbundets leder,

Henrik Jørgensen, som vi var glade for hadde tatt seg tid til å komme til Drammen. Eidsvig ønsket også hjertelig velkommen til våre to æresgjester Emma Johansen, 95 år, og Borg-hild Sand, 94 år. Begge var med på å stifte pensjonistforeningen og er fremdeles aktive medlemmer.

Eidsvig fortsatte med å fortelle om hvordan foreningen ble stiftet av nå avdøde telegrafbestyrer Rolf Pedersen, om møtevirksomheten, reiser osv. - egentlig ikke, som han sa, så stor forskjell fra dagens aktiviteter. Kontingenten dengang var kr. 10,- pr. år, som er vesentlig forskjell fra dagens kontingent.

Så var det Jørgensens tur til å takke for inn-

bydelsen. Pga. Forbundets økonomi hadde han ikke anledning til å ta med noen gave, men isteden fikk han blomster og en god klem av sekretæren vår.

Jørgensen fortalte om endringer vi vil få i forhold til det nye Telenor og alle A/S-ene, men Forbundet er i forhandlinger. Resultatet vil senere bli meddelt alle lokalforeningene.

Litt senere kom journalisten Per L. Andersen fra en av lokalavisene. Han hadde fått nyss om denne jubileumstilstelningen og fikk en hyggelig prat med våre to æresgjester. Intervjuet med foto kunne vi lese i avisen senere i uken.

Så grep vår 95 årige æresgjester ordet, Hun takket på egne og frk. Sands vegne for blomstene og uttrykket stor glede over å ha blitt invitert som æresgjester til jubileet. Hun håpet at de begge fortsatt ville holde seg friske, slik at de kunne fortsette å komme på medlemsmøtene.

Tilslutt takket leder Eidsvig for det gode fremmøte og en hyggelig tilstelning som ikke minst skyldes hyggelig pianomusikk av Elsa. Han foreslo at det kanskje ikke var så dumt med en liten jubileumsfest i januar hvert år. Mulighetene for å være tilstede ved 50årsjubileet anså han som svært usannsynlig.

Liv og Bie

En rettelse

To våkne lesere oppdaget en feil fremstilling i leders ytring i forrige nummer av Telepensjonisten, der det ble hevdet at Norsk pensjonistforbund ikke fikk forhandlingsrett før under Regjeringen Willoch i 1979/80.

Den opplyste leser vil vite at på det angitte tidspunkt satt Regjeringen Nordli, ikke Regjeringen Willoch. Sekretariatsleder Arild Daleng i Norsk Pensjonistforbund setter tingene på plass i et brev av 9. januar 1996:

«Det faktiske forhold er at det første gang den 29. februar 1979 ble enighet med Regjeringen Nordli (sosialminister Ruth Ryste) om regler for forhandlinger/drøftinger mellom Regjeringen og pensjonistenes og de funksjonshemmedes organisasjoner. Denne avtalen hadde en klausul, sålydende: «Etter en prøvetid på 3 - tre år - skal reglene tas opp til drøftelse for å se om de virker etter sin hensikt».

På denne bakgrunn ble nye drøftinger tatt opp i 1982. Pensjonistenes organisasjoner (NPF og LO) undertegnet høsten 1982 sammen med representanter for Regjeringen Willoch (sosialminister Leif Arne Heløe) ny avtale som i store trekk er lik avtalen som ble undertegnet i 1979, men med enighet om at ...»avtalen gjelder ett år om gangen hvis ikke en av partene sier den opp med minst tre måneders varsel».

Denne avtalen var gjeldende fram til ny avtale ble undertegnet den 20. mars 1991.»

Vi har fått oversendt sistnevnte avtale. Interesserte kan få tilsendt kopi ved henvendelse til forbundsstyret.

Henrik Jørgensen

Slik har vi det i Tønsberg

I vår forening her i Tønsberg har vi en som skriver dikt.

Den 14. juni hadde foreningen tur til Tjøme radio, bestyrerboligen. Den er innredet som møte-kurssted og vi får benytte denne som møtested.

Vi var 42 medlemmer og jeg orienterte fra vårt landsmøte i Trondheim og om resultatet av årets pensjonsoppgjør. På dette møtet leste Myhren egne dikt. Jeg med flere syntes de var meget fine og sender det jeg likte best.

Ellers var det kaffe med snitter og vafler m/rømme og syltetøy og helt naturlig utlodning.

En hyggelig ettermiddag i fine omgivelser på trods av at det denne dagen ble det værste regnværet vi har hatt i år. Ellers blir det ferie i foreningsvirksomheten til først i september hvor vi skal på tur.

Hilsen Tor

Ensom

*Jeg ser han for meg en ensom gubbe
som sitter ensom på en morken stubbe,
med hår og skjegg som er grått og glissent
med hørsel tung og med øyet vissent.
Han karver pipa si full av skrå,
med skjelve hender han tenner på.
Mens jeg går bort til og si'r goddag
på pipa smatter han med velbehag.
Så ser han på meg med sløret blick
og ber meg sitte med et vennlig nikk.
Han vet så mye den gamle gubben
og han beretter fra den morkne stubben
om lek og løyer i unge år,
men og om trengsel og trange år.
Nå hara han mistet sin livsledsager
og er blitt ensom på gamle dager.
Sin egen stue han måtte bytte
til aldershjemmet han måtte flytte
der er stoler fine, men ingen stubbe
som er passe for en gammel gubbe.*

Bernhard Myhren

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.
Ta kontakt med din lokale forenings tillitsvalgt:

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Odd Wallem, Nordre Skogvei 46, 5037 Solheimsv.	55 29 62 35
Buskerud:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Gunnar Arentsen, Hans Mustadsgt. 19G, 2800 GJØVIK	61 17 19 37
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøyasveg 12, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 61
Hamar:	Erling Skjæret, Casparisvei 11, 2300 HAMAR	61 52 49 00
Harstad:	Lone Pedersen, Eineberggt. 21 E, 9400 HARSTAD	77 06 01 82
Haugesund ¹ :	Hans Johansen, Postboks 38, 5540 FØRDESFJORDEN	52 77 34 80
Helgeland:	Olav Bjørkås, Sandbugt. 6A, 8660 OLDERSKOG	75 17 17 17
Kristiansand S:	Agnete Lindeberg, Hanneviktoppen 37, 4629 KRISTIANSAND S	38 03 19 27
Kristiansund N:	Olga Rossbach, Eventyrveien 19, 6500 KRISTIANSUND	71 67 26 27
Larvik:	Rolf Sjørdahl, Orreveien 7, 3258 LARVIK	33 18 31 34
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Edmund Ekeland, Hammersengvn. 53, 2600 LILLEHAMMER	61 25 02 88
Lofoten:	Sverr Myrstad, Lillevollveien 58, 8370 LEKNES	76 08 23 51
Molde:	Judith Kleppen, Dørumsgt. 47, 6400 MOLDE	71 25 25 15
Namsos:	Mary Solvik, Dr. Hummelsvei 6, 7800 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hestekoene 6, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Oslo:	Arne Kristensen, Larsbråtvn. 1, 0674 OSLO	22 32 30 12
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3500 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Ingebjørg Helness, Fredensborgvn. 135, 8003 BODØ	75 52 26 83
Sentrale Enheter:	Bjarne Hagen, Veksthusfløtten 34, 0594 OSLO	22 64 29 40
Skien:	Olav Hantveit, Falkumsjordet 22, SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Aasta Vagle, Syftesokvn. 13, 4046 HAFRSFJORD	51 59 04 94
Steinkjer:	Einar Henriksen, Postboks 1094, 7701 STEINKJER	74 16 95 97
Tromsø:	Leikny Nilsen, Strandskillet 3, 9008 TROMSØ	77 61 32 12
Trondheim:	Marit Woll, Birkebeinervn. 5, 7031 TRONDHEIM	73 93 92 62
Tønsberg:	Tor Andreassen, Tandstadvn. 22, 3140 BORGHEIM	33 38 67 75
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Vest Finnmark:	Finn T. Johnsen, Tåkeheimen 1, 9600 HAMMERFEST	78 41 06 15
Østfold:	Ivar Weum, 1580 RYGGE	69 26 02 70
Ålesund:	Alfred Solheim, Husafjellet 14B, 6009 ÅLESUND	70 13 75 37